

frem med en Plan, som indeholder Bestemmelser om, hvorledes Sagen skal ordnes i Fremtiden, og hvilken ny Skat det har tænkt sig at skulle træde istedetfor det bestaaende Forhold; da forekommer det mig, at det var tidnok at høre Møllestylden. Desuden troer jeg, at vi ikke maae glemme, at vi begynde ikke forfra, og at vi ophæve Skatten, naar Mølleringen er i de nuværende Mølleres Hænder. Og desuden er denne Indtægt ikke saa aldeles ubetydelig, naar man ser hen til, at der her i Landet er 1013 Tønder privilegeret og 4140 Tønder uprivilegeret Møllestylds-Hærtkorn, som udgjør tilsammen 5153 Tønder, og regner man nu halv Skat imod andet Hærtkorn, eller en Indtægt af 5 Rbd. aarlig pr. Tønde, hvilket forøvrigt, efter min Mening, er lavt beregnet, saa beløber denne Skat dog en Sum af circa 25,770 Rbd. Jeg veed ikke, hvorvidt det er rigtigt, saaledes at tage Byrden fra, hvor Indtægten er, og lægge den over paa de øvrige Skatteydere (Hør!), saalænge man ikke er forberedt paa, hvad man vil sætte istedet, eller om man vil sætte Noget istedet. Det er jo ganske vist en smuk Tanke, som saaledes ligger til Grund for at ophæve alt det Bestaaende; men, som Sagen stiller sig for mig, saa troer jeg dog, at man i den Henseende kan gaae vel rask frem. Det er ikke længe siden, at vi ophævede Tallotteriet, og som en Følge deraf lagde 100,000 Rbd. mere over paa Skatteyderne; ligeledes blev der i Anledning af Consumtionens Ophævelse kastet et Par hundrede Tusende over paa det Almindelige, og vi bevilge jevnlig store Summer, som en Følge af Krigen, hvilke ogsaa blive nye Udgifter, og det skal vistnok gaae meget heldigt, saafremt Staten kan slippe med et Tilskud af halvanden til to Hundrede Tusende Rigsdaler aarlig til den Sjællandske Jernbane, og nu er her atter

Tale om en Sum af imellem 25—26000 Rbd., og Alt skal lægges paa Skatteyderne (Hør!). Det veed jeg ikke om er saa ganske rigtigt. Jeg veed jo meget vel, at den ærede Finansminister har en Balsom, som han kalder Indkomstskat, hvormed han troer, at kunne lægge alle disse Saar, og saa betyder det Hele ingenting; men jeg for mit Vedkommende kan ikke blive fortrolig med den Fremgangsmaade, og jeg troer heller ikke, det er rigtigt at forsøge, hvormeget Skatteyderne kunne bære. Og jeg troer saaledes, i Henhold til hvad jeg har yttret, at det er rigtigst, vi udsætte Bestemmelsen om Møllestyldens Ophævelse, indtil der foreligger en Plan fra Regjeringen, hvoraf man kan see, hvad der er paataant at der skal træde istedet. Og jeg skal derfor tilraade, at vi bibeholde § 9 i det oprindelige Udkast, saaledes som det var forelagt af Regjeringen.

Møllenørn: Jeg troer rigtignok ikke, at det vil være retfærdigt at bibeholde Møllestylden, naar man berøver Møllerne den særlige Næringsberettigelse, som de hidtil have havt (Hør!), og paa hvilken denne Art af Besættning netop er baseret; jeg troer derfor, at § 9 staaer i en væsentlig Forbindelse med § 14, og at Hovedspørgsmaalet i denne Sag er, naar Møllernes særegne Rettigheder skulle falde bort; thi naar de bortfalde, bør ogsaa den særlige Næringsbyrde, de svare derfor, falde bort. Hvad angaaer selve § 14, hvortil man gjen-tagende har henvist mig for deri at søge Trost for de Mængder, som Loven iøvrigt maatte have, da vil jeg oprigtigt tilstaae, at jeg ikke ser paa denne Paragraph med saa aldeles ublandede Følelser; jeg er aldeles ikke overbevist om, at Ophævelsen af de hidtil gjældende Bestemmelser for Mølleneringen paa Landet vil føre til noget væsentligt Gavn, navnlig ikke i nogen nær Fremtid.